

vil formentlig i den nærmeste Fremtid blive gjort til Genstand for fornyet Behandling af den Kommission, jeg allerede har omtalt ved Møder paa Stedet, og jeg forventer, at man der ligesom i Brørup vil naa til en for Beboerne og Statsbanerne tilfredsstillende Løsning af hele Spørgsmaalet.

Jeg kommer derefter til det ærede Medlem Hr. Sundbo, som har rettet en Række Spørgsmaal til mig. Det ærede Medlem spurgte, om der ikke kan ventes en Reduktion i Taksterne paa Forsendelse af fersk Fisk. Det er et aarligt tilbagevendende Spørgsmaal, ja, jeg kunde fristes til at sige, ikke et aarligt tilbagevendende Spørgsmaal, men et Spørgsmaal, der melder sig den ene Gang efter den anden i Løbet af Aaret, og jeg finder dette ganske forstaaeligt, thi Vilkaarene for Fiskerierhvervet her i Landet er for Tiden overordentlig vanskelige, og det er derfor naturligt, at Fiskerne søger ikke blot at faa forøgede Indtægter, men ogsaa at faa Udgifterne ogsaa ved Forsendelse af Fisk saa smaa som muligt, men her er der Tale om et Forhold, som maa overvejes ikke alene ud fra Fiskernes Synspunkt, men ogsaa ud fra Statsbanernes Synspunkt, og ærede Medlemmer vil jo vide, at allerede i Juli 1921, da Fragt for fersk Fisk i Vognladninger blev nedsat fra Takst 4 til Takst 5, blev samtidig Ilstykgodstaksten, der kommer til Anvendelse ved Forsendelse af fersk Fisk paa Ekspresgodsfragtbrev, og som var det dobbelte af Fragtgodstaksterne for mindre Partier, nedsat til det dobbelte af Fragtstykgodstaksterne paa større Partier, saa allerede inden Takstloven blev vedtaget, var der sket en betydelig Lempelse for Fisketransporten. I Henhold til Takstloven af 1922 foretoges der en almindelig Nedsættelse af Fragtstykgodstakster paa 25 pCt. og af Vognladningstaksterne paa $12\frac{1}{2}$ pCt.; til hvilke Nedsættelser der for Stykgodssendinger af fersk Fisk yderligere kom den Fragtbedsættelse, som indeholdes deri, at for saadanne Sendinger ved Indlevering paa Ekspresgodsfragtbrev efter Takstlovens Gennemførelse regnes Fragt efter Takst 1 for Sendingers virkelige Vægt i Stedet for af denne Vægt forhøjet med 50 pCt., hvorhos Fragten for Sendinger som de nævnte i Partier paa mindst 500 Kilo ved Indlevering paa hvidt Fragtbrev bliver regnet efter Takst 3 i Stedet for, som før denne Takstlov traadte i Kraft, efter Takst 2. For Stykgodssendinger af fersk Fisk paa mindst 500 Kilo paa hvidt Fragtbrev har der saaledes ved denne Takstlov i

Virkeligheden fundet en Takstbedsættelse Sted paa mellem 40 og 50 pCt. og for Stykgodssendinger paa Ekspresgodsfragtbrev, en Takstbedsættelse paa $33\frac{1}{3}$ pCt. udover den i Juli 1921 stedfundne Nedsættelse. Om en yderligere Nedsættelse af Fragten paa Forsendelse af fersk Fisk udover, hvad jeg her har nævnt, kan der neppe blive Tale foreløbig; thi hvis Statsbanerne skulde gaa til yderligere Nedsættelse paa dette Omraade, vilde det medføre Konsekvenser for Statsbanernes Økonomi, som Statsbanerne for Tiden ikke kan tage. Jeg erkender paa den anden Side, at Vilkaarene for Fiskerierhvervet for Tiden er meget vanskelige, men hvis Fiskerne skal have yderligere Lempelser, mener jeg, maa gaa til det Ministerium, der har med Fiskeriforholdene at gøre, Landbrugsministeriet, og se, om de ikke gennem det kan faa nogen særlig Hjælp til Støtte for Fiskerierhvervet. Jeg ved, at den højtærede Landbrugsminister ser med overordentlig stor Velvillie paa dette Erhverv. Hvad jeg har sagt om Taksterne for Fisk, faar ogsaa gælde de Vareafgifter i Havnene, som det ærede Medlem Hr. Sundbo omtalte. Som Forholdene ligger, kan de ikke nedsættes; Havnene giver ikke Overskud, tværtimod.

Det ærede Medlem var endvidere inde paa at omtale Udgravningen af en Rende i Ho-Bugten fra Esbjerg til Ho Anlægsbro. Jeg tror, der er et Andragende inde om dette Forhold, og at det for Tiden er til Overvejelse hos Vandbygningsvæsenet. Hvis jeg ikke husker fejl, andrager Udgiften ved dette Arbejde ca. 135 000 Kr. efter det indsendte Overslag. Hvorvidt det vil være forsvarligt at anvende et saa stort Beløb herpaa, skal jeg lade være usagt. Jeg vil nødig udtale mig om Spørgsmaalet, før jeg ser, hvorledes Vandbygningsvæsenet stiller sig til det. Men een Ting vil jeg dog sige til det ærede Medlem, som jo ved, at jeg har overordentlig stor Interesse for Forholdene baade i Esbjerg og i Egnen deromkring, nemlig at det kan absolut ikke blive en Statsopgave alene. Hvis en saadan Rende skal graves, maa man have Klarhed over, hvor stor Interesse man lokalt har for Sagens Gennemførelse, og denne Interesse maa være bilagt med Tilbud om et klækkeligt Tilskud. Jeg kan ikke tænke mig Muligheden af, at det skal kunne tages op som en ren Statsopgave.

Jeg maa maaske i denne Forbindelse have Lov til at sige, at naar der kommer et økonomisk Spørgsmaal op af lokal Betydning, er man efter min Mening baade